

EDINOST

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Val dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nehankirana pisma se ne sprejemajo in rokopi si ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konstitucije lista „Edinosti“. — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročtvom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20. Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 520—
za pol leta 260—

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtnice, zahvale, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 84.652.

Srditi boji na francoskem bojišču. - Na vzhodu nobenih izprememb.

Na ogrsko-gališki fronti mir. - Ob Dunaju in na Rusko-Poljskem artiljerijski boj. - V Južni Bukovini pomaknjene naše čete bližje proti glavnim prelazom.

Zmaga Essad paše pri Rastbulu. - Grška križarka pred Dračem.

Z avstrijsko-ruskega bojišču.

DUNAJ 7. (Kor.) Uradno se objavlja: 7. januarja opoldne.

Na ogrsko-gališki fronti vlada mir. V višje ležečih pokrajinah je nastopil lahek mrz in je zapadel sneg. Ob Dunaju in na Rusko-Poljskem mestoma artiljerijski boj.

V karpatskem predzemlju južne Bukovine se nahajajoče varnostne čete so bile vsled premoči sovražnika sil pomaknjene bližje proti glavnim prelazom.

Namestnik šefa generalnega štaba, pl. Höfer, iml.

Z nemško-ruskega bojišču.

BERLIN 7. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 7. januarja.

Vzhodno bojišče.

Na vzhodu nobene izpremembe. Nadaljevanje operacij je trpel pod najneugodnejšim vremenom, ki si ga je mogoče misliti. Kljub temu so naši napadi počasi napredovali.

Vrhovno armadno vodstvo. Položaj v Varšavi.

KOPENHAGEN 6. (Kor.) »National Tidende« reproducira sledeči varšavski dopis »Rječje«:

Varšave ni mogoče več spoznati. Povsod vlada nemir in strah. Vse misli se muje pri vojni, toda nikjer ni možnosti, da bi se govorilo o njej. Produkcija močno nazaduje. Živila postajajo vedno dražja. Čuti se močno pomanjkanje volne in petroleja. Premogovniki v Dombrovi so v sovražnih rokah. Preskrbovanje iz donskega okraja je zelo težavno. Tudi oblasti grozi pomanjkanje premoga, če se ne omogoči kmalu kak dovoz v Varšavo.

Z nemško-francoskega bojišču.

BERLIN 7. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 7. januarja.

Zapadno bojišče.

Angleži in Francozi so včeraj z obstrejanjem nadaljevali z razruševanjem belgijskih in francoskih krajev za našo fronto. Severno od Arrasa se v trenutni vrši še srđiti boji za posest strelskih jarkov, ki smo jih zavzeli mi včeraj.

V zapadnem delu Argonskega lesa so naše čete napredovale.

Dne 5. januarja v vzhodnem delu Argonskega lesa (Bois Courte Chaussee) izvršeni napad je prispel notri v naše jarke, toda sovražnik je bil na vsej črti zopet vržen iz naših pozicij in sicer s težkimi izgubami. Naše izgube so razmeroma majhne.

Zapadno od Sennheima so Francozi včeraj zvečer zopet poskušali priti v posest višine 425, toda njihovi napadi so se razbili v našem ognju. Višina je ostala v naših rokah.

Vrhovno armadno vodstvo. Čuden Joffrov ukaz.

BERLIN 7. (Kor.) Wolffov urad poroča: Iz nekega pisma, ki so ga dobili pri nekem francoskem ujetniku in iz zanesljivih izpovedi ujetih oficirjev je razvidno, da je

general Joffre naznanil uradno, da ima dokaze, da postrele Nemci vse ujetnike.

Iz tega naznanila je razvidno, s kakimi sredstvi morajo Francozi vzdržavati red med vojaki. General Joffre si bo moral sedaj, ko je bilo naznanjeno število naših ujetnikov, pač izmisliti kako drugo sredstvo.

Nemški in francoski poslanik se v imenu svojih vlad zahvalita zveznemu predsedniku za njegov trud v svrhu lajšanja usode od vojne prizadetih.

BERN, 7. (Kor.) Švicarska brzojavna agentura poroča: Nemški in francoski poslanik sta porabila priliko, da sta pri novotnem vsprejemu izrazila zveznemu predsedniku toplo zahvalo svojih vlad za njegovo ob izbruhu vojne pokazano bržnjo glede lajšanja usode od vojne prizadetih.

Preiskava proti neki pariški sleparski prevozniki trditi.

PARIZ 7. (Kor.) Proti neki spedijski trditi, ki je pod pretvezo, da zamore ujetnikom v Nemčiji dostavljati zaboje, zahtevala pristojbine od 3-5 frankov, je bila uvedena preiskava. Preiskovalni sodnik je sklenil, da se odpošlje v Ženevo poizvedovalna komisija, ker zatrjuje voditelj spedijske trditi, da je v zvezi z nekim spediterjem v Ženevi.

Nemška cesarica pri ranjenih.

BERLIN 7. (Kor.) Cesarica je posetila danes vojno bolnišnico klinike tajnega svetnika Biera, kjer se nahaja mnogo težko ranjenih in se je pomudila dalje časa pri njih.

Turčija proti tropskemu.

Velika revizija ekspedicijskih čet v Damasku.

CARIGRAD, 7. (Kor.) Kakor se uradno poroča iz Damaska, je bila tam 3. januarja ob priliki slavnostne izročitve za 10. diviziji velikanska revizija čet, namenjenih za Egipt, kateri sta prisostvovala tudi nemški in avstro-ogrski konzul. Pri banketu, ki so ga nato imeli, je višji poveljnik ekspedicijske armade v svojem nagovoru omenil tudi spoštovanje do vladarjev treh zaveznih držav.

Turška finančna vprašanja.

CARIGRAD 6. (Kor.) Ker upravnica sveta »Otomanske banke«, ki imata sedeže v Parizu in Londonu in ki imata vsled koncesije privilegij za izdajanje bankovcev, nista hotela privoliti v izdajo bankovcev za dva milijona funtov, ja vlada po avtentičnih poročilih sklenila, da sestavi proviziorno za dobo vojne kuratorji ali poseben komite s sedežem v Carigradu, da poskrbi za najnujnejše finančne potrebe.

Kakor poročajo informacije iz istega vira, so tozadevna pogajanja napredovala že tako daleč, da bodo, kakor je pričakovati, kmalu končana.

Ker sedanji angleški ravnatelj banke Stee in pa francoski ravnatelj Nias nista hotela sprejeti vladnih predlogov, ki bi jima omogočili, da pod gotovimi pogoji lahko še ostaneta na svojih mestih, se pričakuje, da odideta že v najkrajšem času iz Carigrada.

PODLISTEK

Madame Bovary

Roman. - Spisal Gustave Flaubert.

Ko je dospela k Rudolfu, mu je padla v naročje, kakor je bil vsok pokril s svojim širokim plaščem, prijel jo okrog pasu in jo odvedel v utico.

Tu se je se nahajala klopica, na kateri je Leon v poletnih večerih tako zaljubljen zrl v njo. Niti spomnila se ni več tega.

Zvezde so migljale skozi gol jasminov grm. Za njima je šumela reka in je šepetalo suho trstje. Okoli in okoli je stalo drevje in ju je zakrivalo s svojo senco. V led nočnega mraza sta se še tesneje privila k sebi; njiju zdihli so se v tišini zdeli glasnejši, njiju oči so se zdele v nepredirni temi še večje, in med molkom sta tuptam izpregovorila besedico, ki se je globoko potapljala v njiju drhtečih dušah.

Če je bila noč deževna, sta se zatekala v sprejemno sobo, nahajajočo se med sklednjem in konjskim hlevom. Ema je prižigala svečo, ki jo je bila skrila za knjigami, in Rudolf se je čutil v tem prostoru, kakor doma. Knjižnica, pisalna miza, vsa sobna oprema je vzbujala njegovo veselost, in ni se mogel vzdržati, da bi ne

bril norceve iz Karla, kar je spravljalo Ema v zadrego. Želela si je, da bi bil bolj resen in da bi ves položaj smatral dramatičnejšim, zlasti, ko je nekoč čula korake na vrtu.

»Nekdo prihaja,« je tedaj vzkliknila.

Ugasnil je luč.

»Ali imaš pištole pri sebi?«

»Čemu?«

»Da se vendar . . . braniš.«

»Proti tvojemu možu? Rečeš!«

In napravil je kretajo, kakor da se ga prav nič ne boji.

Občudovala je Rudolfov pogum, čeravno jo je precej zbudila njegova neotesana samohvala, nad katero se je srdila.

Rudolf je mnogo mislil o teh pištolah. Ako je bil njen nasvet resen, da bi uporabil to nevarno orodje, je bilo to (tako si je mislil) smešno od nje, da še več, naravnost grdo. Saj vendar on ni imel vzroka, da bi sovražil dobrega Karla, kajti nikakor ni bil ljubosumen. — Ema mu je sicer v tem oziru podala slovesno prisego, kar se mu ni zdelo preveč okusno.

Razum tega je postajala boljbolj sentimentalna. Moral si je izmenjati z njo minjatorne slike, odrezala sta si eden drugemu šop las, in hotela je imeti od njega celo prstan, pravi zakonski prstan, kot znamenje njiju večne združitve. Večkrat je govorila o večernih zvonovih in o glasovih narave, pripovedovala mu je o svoji

Drinopolčani brzojavno pozvali kavkaško armado, da osvobodi vzhodne pokrajine.

CARIGRAD, 7. (Kor.) Prebivalstvo Drinopolja je naslovilo na kavkaško armado brzojavko, v kateri spominja na to, da je bila sedanja kavkaška armada ista, ki je osvobodila Drinopolje in da je sedaj njena naloga, da osvobodi tudi prebivalstvo vzhodnih pokrajin iz ruskega jarma.

Homatije v Albaniji.

Zmaga Essad paše pri Rastbulu. - Grška križarka v Draču.

RIM 7. (Kor.) »Agenzia Stefani« poroča iz Drača z dne 6. t. m.:

Ob 9 dopoldne se je pričel naskok na višine pri Rastbulu, ki ga je vodil sam Essad paša. Essad paši se je posrečilo izvoziti zmago. Dve hiši ste bili zažgani. Boj se je končal ob 11 dopoldne.

Popoldne je prispela v Drač neka grška križarka.

Pogreb Bruna Garibaldija v Rimu.

RIM 6. (Kor.) Popoldne se je vršil pogreb v Argonskem lesu padlega Bruna Garibaldija. Pogreba sta se udeležila veleposlanika Anglije in Francije, poslaniki Srbije, Crngore in Grške, prijatelji rodbine Garibaldijeve, društva z zastavami, deputacije republikanskih in demokratičnih strank in pa prostozidarij. Sprevod se je vršil s kolodvora na pokopališče v Veranu.

Naučni minister Hussarek kondoliral predsedniku prijateljev godbe dr. Marchetto ob smrti skladatelja Goldmarka.

DUNAJ, 7. (Kor.) Naučni minister Hussarek je poslal ob priliki smrti skladatelja Karla Goldmarka predsedniku društva prijateljev godbe, tajnemu svetniku dr. Gustavu Marchetto toplo sožalno pisanje.

Okrožnica ogrskega ministra za notranje zadeve glede varstva sirot padlih vojakov.

BUDIMPEŠTA, 7. (Kor.) Minister za notranje zadeve pl. Sandor je naslovil na upravne oblasti okrožnico, v kateri priporoča varstvenim oblastim sirote padlih vojakov v posebno varstvo.

70. rojstni dan bavarskega kralja.

MONAKOVO 7. (Kor.) 70. rojstni dan bavarskega kralja je bil težkemu času primerno praznovan na resen in dostojen način.

Dopoldne je sprejel kralj gratulacijski obisk kneza Hohenzollern in več članov kraljevske rodbine in je nato prisostvoval službi božji. Ko je sprejel kralj tudi čestitke ostalih članov kraljeve hiše, se je vršila v glavni dvorani prestolnice rodbinska pojedina.

Pozneje je pregledal kralj parado monakovskih čet, ki so se postavile v Ludovikovi ulici.

Univerza in tehnika ste praznovali dan slovesno.

Maksimalne cene za Ogrsko.

BUDIMPEŠTA 7. (Kor.) Izredna izdaja uradnega lista objavlja seznam maksimalnih cen za dežele ogrske krone, ki so bile določene na podlagi naredb ogrskega mi-

matra in ga je popraševala po njegovi. Povedal ji je, da jo je izgubil, ko mu je bilo dvajset let. Ema ga je tolažila kakor otroka, ki se ga polaga v zibelko, in je včasih dejala, ko je uprla pogled proti luči: »Najini materi gotovo blagosloviljate od tam gorj najino ljubezen.«

Toda Ema je bila res krasna. Tako nedotaknjene čistosti ni še nikoli prej užival. Ta ljubezen mu je bila nekaj popolnoma novega, laskala je njegovemu ponosu in njegovi pohotnosti. Emina prenapetost, kateri se je pri svojem malomeščanskem, zdravem človeškem razumu smejal, se mu je zdelo navsezadnje nekaj mikavnega, ker je bila v zvezi z njegovo osebo. Ker je bil tako gotov, da ga Ema ljubi, se je udal in je izpremenil svoje obnašanje.

Kmalu ni mogel več najti sladkih besed, ki so jo genile do solz, niti strastnih obljub, ki so jo delali blazno, tako da je jela njena velika ljubezen, ki je izpolnjevala vse njeno življenje, polagoma ugašati, kakor ogenj, ko mu zmanjka goriva.

Izprva ni hotela verjeti temu in je podvojila svoje ljubezenske izlive, toda Rudolf ji je čim manje skrival svojo mlačnost in indiferentnost.

Ema sama ni pravzaprav vedela, če ji je žal, da se mu je bila udala, ali pa, če ga mora še bolj ljubiti. Občutila je sicer ponižanje, ki je ležalo v tej njeni slabosti, toda razkošje jo je vsakikrat premagalo.

To ni bila več svobodna naklonjenost, kajti vsakikrat jo je nekako posilil, tako, da se ga je skoraj bala.

Njiju razmerje je bilo na zunaj brez vsake nevarnosti. Rudolf si je znal urediti po svoji volji to preestvo, in po šestih mesecih, ko je prišla pomlad v deželo, sta živela kot mož in žena, ki v miru varujeta ogenj svoje ljubezni na domačem ognjišču.

Zopet je prišla obletnica, ki je stari Rouault poslal purana v spomin na svoje ozdravljenje. Daru je bilo vselej prilagojeno pismo. Ema ga je odprla in je čitala:

Moja ljuba otroka!

Upam, da Vaju najde moj dar pri dobrem zdravju, in da je letošnji puran ravnotako dober kakor lanski. Zdi se mi, da je letos nekoliko manjši, toda težji. Prihodnjič Vama pošljem za izpremembo petelina, če ne želita raje dveh piščancev. Koš mi pošlita skupno z ostalimi. S kolnico sem imel nesrečo, neke noči ji je odnesel veter streho. Žetev tudi ni bila posebna. Ne vem, kdaj mi bo mogoče, da Vaju obiščem. Težko grem iz hiše, odkar sem sam, ljuba Ema.

(Tu je pustil bel prostor med vrstami, kakor da bi bil dobri mož odložil pero in premišljeval, sanjal.)

nistrstva z dne 28. novembra 1914 od oblasti za pšenico, rž, ječmen in koruzo, kakor tudi za moko, ki se napravi iz teh sadov in so bile od trgovinskega ministra v sporazumu z notranjim ministrom in poljedelskim ministrom deloma izpremenjene.

Za Budimpešto znašajo maksimalne cene za pšenico 41, rž 32, ječmen 28 in koruzo 22 K. V ostalem se gibljejo cene za pšenico med 39 in 41.50, za Reko 42.50 K, za rž med 31 in 33.50, za Reko 34.20, za ječmen med 26 in 29, za Reko 30.50, za koruzo med 20 in 24.

Neresnične vesti o nadziranju kardinala Mercierja.

BRUSELJ 7. (Kor.) V inozemskem časopisu razširjena vest, da je kardinal Mercier, nadškof v Mechelnu, radi pastirskega pisma, ki ga je izdal, pod nadzorstvom ali da je bil celo aretiran, je popolnoma napačna.

Tudi nadaljne trditve, da so bili belgijski duhovniki, ki so prečitali in razširjali imenovano pismo, aretirani, so istotako neresnične.

Brezposelnost v Newyorku.

NEWYORK 7. (Kor.) Župan Mitchell je naznanil komisiji za bojevanje proti brezposelnosti, da je letos število brezposelnih za 200.000 večje od lanskega.

Urednik norveškega lista »Vipunen« kaznovan, ker je priobčil pesem pod naslovom »Finec«.

KOPENHAGEN, 7. (Kor.) Kakor poročajo iz Helsingforsa, je bil urednik lista »Vipunen« radi natisnjenja neke pesmi pod naslovom »Finec« kaznovan z denarno kaznijo v znesku 6000 mark.

Vojaske guverner v Dvinsku je izdal odredbo, glasom katere je pod visoko kaznijo prepovedano priobčevati članke, ki ščuvajo ljudstvo med seboj, ali ki zadržujejo izraze prijateljstva nasproti ruskemu ali kakemu drugemu narodu v državi. Takli oklici so v navadi, če grozi izbruhnuti pogrom.

Omejitev ladjeplombe v Panamskem prekopu.

LONDON 7. (Kor.) Reuterjev urad poroča iz Washingtona: Guverner panamske prekopne zone, polkovnik Goethal je izjavil, da bo stanje prekopa zahtevalo morda za mesec marec omejitev prometa skozi prekop. Pri predoru Kulebra se je namreč na več mestih udrla zemlja, tako da ni gotovo, če bodo mogli skozi dreednoughti.

Glasom nekega poročila lista »Central News« je polkovnik Goethal izjavil, da bo prekop najbrže do spomladi zaprt za vse ladje.

Izkustva dosedanjega vojskovanja.

Podmaršal Ivan pl. Cvitković priobčuje v noveletni številki »N. F. P.« veletresantna izjava o izkustvih in poukih, ki jih je prinesla sedanja evropska vojna v dosedanjem vojskovanju petih mesecev in ki jih ne morejo nadomestiti niti najmoledneže knjige.

Cvitković je ustanovil najprej neke principe dosedanjega vojskovanja. Oduševljenje na početku je imelo svoje škodljive strani, ker se je podcenjevalo sovražnika.

To ni bila več svobodna naklonjenost, kajti vsakikrat jo je nekako posilil, tako, da se ga je skoraj bala.

Njiju razmerje je bilo na zunaj brez vsake nevarnosti. Rudolf si je znal urediti po svoji volji to preestvo, in po šestih mesecih, ko je prišla pomlad v deželo, sta živela kot mož in žena, ki v miru varujeta ogenj svoje ljubezni na domačem ognjišču.

Zopet je prišla obletnica, ki je stari Rouault poslal purana v spomin na svoje ozdravljenje. Daru je bilo vselej prilagojeno pismo. Ema ga je odprla in je čitala:

Moja ljuba otroka!

Upam, da Vaju najde moj dar pri dobrem zdravju, in da je letošnji puran ravnotako dober kakor lanski. Zdi se mi, da je letos nekoliko manjši, toda težji. Prihodnjič Vama pošljem za izpremembo petelina, če ne želita raje dveh piščancev. Koš mi pošlita skupno z ostalimi. S kolnico sem imel nesrečo, neke noči ji je odnesel veter streho. Žetev tudi ni bila posebna. Ne vem, kdaj mi bo mogoče, da Vaju obiščem. Težko grem iz hiše, odkar sem sam, ljuba Ema.

(Tu je pustil bel prostor med vrstami, kakor da bi bil dobri mož odložil pero in premišljeval, sanjal.)

Jaz se počutim dobro, če izvzamem trganje, ki sem je dobil nedavno na semnju v Vyetostu, kjer sem najel novega pastirja. Starega sem moral zapoditi, ker je imel predolge prste. Služničad dela človeku res preglativce. Novi tudi ni bil pošten.

Čul sem od nekega krošnjarja, ki je lansko leto krošnjaril v vaši okolici in kateremu je Karel izdrl zob, da je imel z njim precejšnjo delo. Ne čudim se, kajti pokazal mi je zob. Spila sva skupaj čašico kave. Vprašal sem ga, če Te je videl, rekel je, da ne, pač pa, da je videl v hlevu dva konja. Sklepam iz tega, da uspeva Karel dobro. Tem bolj, ljuba otroka! Bog Vama dodeli srečo, ki si jo sama želiš.

Zelo žal mi je, da ne poznam še svoje male vnukinje Berte. Vsadil sem zanjjo na vrtu pod Tvojim oknom slivo, in nihče se je ne sme dotakniti, dokler ne napravimo iz njenega sadja kompot, ki ga shranim v omari, dokler me ne obišče.

Ostanita mi zdrava, ljuba otroka. Poljubljaj me, moj otrok, in tudi Tebe, ljubi zet, in malo Berto na obe lici.

Ostajam z mnogimi pozdravi

Vaš zvesti oče

Teodor Rouault.

(Nadaljevanje.)

sto in na San. Ena nemška in ena avstrijska vojska sta vzporedno prodirali proti Varšavi in proti Ivanogrodu. Posrečilo se je tudi potisniti sovražne sile — osem zborov — ki so stale na tej strani Visle. Vprašanje, kaj se je imelo storiti tedaj, je bilo v resnici težko rešiti. Kako naj direktno forsiraš prehod preko reke, velikosti srednje Visle in to spriči jako močnega sovražnika — barriero, ki je na koncih ležila dve veliki trdnjavi Varšava in Ivanograd in ki ju ni možno obiti ne na severu (Bug-Narev), ne na jugu (San)? Aspern in Wagram nas spominjati sicer na to, da se je v zgodovini že zgodilo nekaj podobnega — ali današnje dalekosežno in jako morilno orožje otežuje popolnoma tako podjetje, ali da celo povsem onemogočuje. Ni torej preostajalo drugega, nego da operiraš proti sovražnikovim oporiščem: Varšavi in Ivanogrodu. Pri Ivanogrodu je bil — kakor pravijo — načrt, da se sovražnika, ki je prodiral v ofenzivi, prime kakor med klešče. Ena četa na fronti ga je imela direktno zadržati, dočim naj bi druga, močna, od strani dovela do odločitve. Ali, daleč nadmočnejši sovražnik ne le, da je vdržal napad od strani, marveč se mu je posrečilo, da je po večkratnih naskokih nadvladoval tudi čete spredaj na fronti. Pri Varšavi so Rusi — tako pravijo — poleg svoje premoči porabili utrjeni mesti Varšava-Novogorogievsk, da se je forsiranje vislanske linije opustilo. Manevri na Visli zaslužijo torej po vsem tem povsem izrazitega uvaževanja na polju vojskovodske veščine. Na Sanu se je mogla ponovno pokazati občutljivost krila. Frontalne borbe so dovolj napredovale, vendar niso donesle takega rezultata, da bi imele kakih znatnejših posledic. Vsa operacija bi bila brez dvoma prinesla več koristi, da so se tam porabile večje sile. Ker pa to ni bilo možno, zadovoljili so se naši ponovno s tem, da se je prisililo sovražnika, da se za daleč časa odreče dalekosežni ofenzivi.

V velikih bitkah v zapadni Poljski smo boljše informirani. Poročila, ki so bila s prvega kaja medla, so začela obilneje prihajati. To je tudi eno vojnih izkušenj, vsled katerega postaja pretirana tajnostnost nepotrebnost. Kar je moral sovražnik gotovo vedeti, ni potrebno, da ostane predmet tajnosti. Za evropske razmere ni prikladno vse tisto, kar se je pokazalo veljavno v rusko-japonski vojni. Sile ruske mase so uredile svoje postopanje tako, da je ena skupina šla ob obeh obalah Visle, druga v smeri proti Krakovu, proti Štezi, dočim se je središče držalo še zadaj. Takemu operativnemu razvrščanju bi bilo težko kaj prigovarjati.

Ofenzivni udarci, uprizarjeni tako z nemške kakor z naše strani proti tem skupinam sovražnika, so najboljši dokaz, da ruske razporeditve niso bile nepravilno mišljene. Če poznavanje stvari, ki bo možno po vojni, bi moglo seveda dovesti tudi do drugačnega umevanja. Po tem, kar je znano do danes, moramo misliti, da je bilo samo tako Rusom možno, da so svoje rezerve v sredini fronte pošiljali proti sovražnikovim krilom. Umaknitev krilnih skupin, ki je bila potrebna v to svrhu, je bila sicer združena z velikimi izgubami za njih. Ali tudi na strani zaveznikov je bilo v sredini rezerv, ki so slednjič prisilile Ruse k umaknitvi za Miagzo, in potem, ko je bil njihov protinapad pri Piotrkovu pasiran, tudi za Ravko. Četudi je bilo veliko frontalnih bojev, ali kak odločen udarec se je dal doseči samo z naskoki od strani. Značilno je, kako se znajo Rusi v bitkah izogniti težjemu echemu. Na nemški strani ljubijo nasprotno postopanje. Rusi so imeli sistem, da so — čim se jim je vspeh bitke zdel negotov — raje trobili k umaknitvi. Oni se znajo zatem vsakokrat v pripravljene položaje iznova postaviti v borbo. Vojni poročevalci javljajo, da nemški častniki brez obotavljanja priznavajo Rusom hrabrost; znajo se zakopati v tri, štiri položaje, enega za drugim, in če nemške čete tudi zavzamejo z naskokom prve linije, nateče vsakokrat na drugo, tretjo linijo, ki jo Rusi istotako hrabro in uporno branijo, kakor prvo. Umikanje v vovjevanju ni nič novega. Tudi glasoviti general Blücher — poznani pod imenom maršal »Vorwärts« — se je včasih posluževal take taktike, da je potem ob novi priliki tem odločneje udaril naprej. Tak sistem, ki je bil često venčan z vspehom, se ne sme označevati kot neprimeren. Gre samo za to, da protidrebe jemljejo takemu sistemu vspeh. To se more dogoditi le tedaj, ako istodobno paralelno goganje jemlje sovražniku prednosti sklepa. Ali tako preganjanje se ne da vsikdar izvesti — ali zato, ker delujejo tu krila sovražnikove vojske, ali iz drugih razlogov.

Z militarnimi stališči se ne more ruska ofenziva proti zapadni Galiciji smatrati za neuspešno. Če radi tega ne, ker smo se mi vsled tega čutili primorane, da nadomestimo tam v obrambo prav znatne sile. Vkljub Krakovu bi nam ne bilo prodiranje sovražnika v zapadni Galiciji ravno prijetno. Seveda bi bilo mogoče vodstvo naše vojske porabiti proti jugu isto probatno sredstvo, kar se je zgodilo proti severu. Prodiranje močnih sil iz Krakova proti severu je spraviilo namreč sovražnika v težko zadrego, tako, da je imel mnogo opraviti, da se je izvil iz nje. Da so Rusi večkrat vpadali v Karpate, je bilo — teoretično govoreno — z njihovega stališča jako pametno. Demonstracije v svrhu, da vežejo sovražnikove sile in ga zavajajo, da odločnejših smernic pošilja del svojih sil na drug kraj — to ni slaba taktika. Drugo vprašanje je, da li in v koliko so se sovražniku namere posrečile. V ostalem utegne biti verjetno, da Rusi niso bili brez skrbi vsled novih podjetij v Karpatih.

Skupno delovanje iz zapadne Galicije in iz Ogrske ovaja očito veliko gesto v vodstvu operacij, da se sovražnika tu ali tam spopada od strani. Na isti višini stoji — kakor se zdi — tudi sklep sovražnikov, da svoje čete potegne iz Ogrske, da s cepitvijo svojih sil ne riskira preveč, pak da ob ugodnejših razmerah izvojuje večjo borbo.

Dogodki na zapadno-pruski meji, Visla-Bug-Narev na ruski strani, so se sedaj zavili v temno tajnost. Mnogo o tem ni znanega. Vplivanje tega bojišča na bojišče južno od Visle obstoji brez dvoma. Kako vojskovodje se izrabijo to vazo vplivanje enega bojišča na drugo — to mora živo zanimati vsakogar. Vzhodno Rusijo dobro drže nemške čete na barriere jezer in Anger. S tem je severni bok zapadno-pruske meje tudi zavarovan. Krila in boki vojske zahtevajo zavarovanje istotako daleč proti severu, kakor daleč doli na jugu v Karpatih.

Boji v Poljski in v Galiciji še niso odločeni. Za sedaj je njihov velik uspeh ta, da so morali Rusi opustiti svojo veliko ofenzivo v Nemčijo in Avstro-Ogrsko. Čim dalje jih zaveznika postopoma proti Vzhodu, tem dalje v bodočnost bodo morali sovražniki odložiti svoje ofenzivne namene.

V nadaljnjem govoru podmaršal Cvitkovič o srbskem in francoskem bojišču. O tem nekoliko v jutrišnji »Večerni Edinosti«.

Tri mesece v Lvovu.

Pod tem naslovom je priobčil »Čas« članek, v katerem pravi:

Grof Bobrinski je, ko je bil imenovan za generalnega gubernatorja Galicije, sprejel na namestništvo, kjer se je nastanil, mestni svet in duhovščino. Tedanji njegov nagovor je znan.

Za mestnega načelnika je imenoval podpolkovnika Eichla. Mestni svet je bil razpuščen in ostalo je le zaradi potrebe blvshe predsedništvo, ki mu je bila prepuščena oskrba mesta, razdeljevanje pocni obedov, katerih število je zrastle na 6000 na dan in jih prihaja kakih 2000 na inteligentno prebivalstvo, prepuščena mu je bila tudi uprava elektrarne in planarne, skratka gospodarsko in socialno delo in naloge.

Rusi so bili, dasiravno proti svoji volji, prisiljeni pustiti vso mestno upravo v poljskih rokah, ker je niso mogli izročiti lastnim ljudem.

Grof Bobrinski je uvedel petrograjski čas in julijanski koledar. Kmalu nato je izdal proglas o razdelitvi vzhodne Galicije v štiri gubernije: Ilovsko brez mesta Lvova, a s sedežem v Lvovu, galisko s sedežem v Ternopolu, črnoviško s sedežem v Črnovicah in przemyslsko brez glavnega mesta. Za gubernatorja Ilovske gubernije je bil imenovan Melnikov, galiske Czartoryski, za ostali dve pa gubernatorji še niso bili imenovani.

Za grofom Bobrinskim je prišlo v Lvov mnogo ruskih uradnikov, policistov, vojaških, upravnih in sploh dopravnih. Prišlo je tudi nekaj trgovcev z velikanskimi vozovi, polnimi živil in drugih predmetov. Po njihovem prihodu je vzrastlo v Lvovu precej ruskih trgovin. Lvovski trgovci so hoteli ukreniti nekaj za oskrbovanje mesta. Na pobudo trgovinske zbornice je odšla skupina trgovcev s Tadevšem Moszynskim na čelo v Kijev. Nakupili so deset vagonov živil, toda stvar je potem zastala. Vagoni so prišli do Redvolčeskoga, odkoder jih vojaški uradi niso hoteli pustiti dalje. Ko nečisto so živila vendar prišla, toda po tolikih težavah, da so se opustili daljši poskusi. Mesto je navezano na ruske trgovine, katerim se pridružuje vsa poljska, namreč »Wolynska spolka obyratelska«, društvo, ki ima trgovino v ulici Lykotuskiej.

Trgovine so sploh vse odprte. Rusi so namreč zagrozili z zaplenbo trgovin, ki bi bile zaprte. Toda prišlo ni do nobene zaplenbe, ker povsod prodajajo ali lastniki sami ali pa njihovi sorodniki.

Beda med prebivalstvom raste. Je tu veliko učiteljev, uradnikov itd. brez službe. Podpredsednik Rutovski je prosil grofa Bobrinskega pomoči in ugodil so tej prošnji v toliko, da je ruska vlada dala na razpolago 60.000 rubljev, a grof Bobrinski je daroval mestu vse avstrijske tobačne zaloge, dovolivši, da se razprodajo v korist mestne blaginje. Toda to je bilo vse.

Ze po prvih tednih razvoja bivanja v Lvovu je spoznal grof Bobrinski, da je v tem mestu zelo malo Rusov, Hotel je od pomoči temu z ustanovitvijo Velikega Lvova. Toda opustil je tudi to namisel, ko je spoznal, da so tudi predmestne občine večinoma poljske. Opustil je ta načrt le toliko, kolikor je šlo za sodelovanje poljskega mestnega predsedništva. Dal je pa izdelati načrt Velikega Lvova tako, da je pripojil k njemu nekoliko ruskih občin, oddaljenih od Lvova z nekoliko jutri pu-

stinje. Ko pa je spoznal značaj vsega tega načrta, se ga je odrekel popolnoma.

Kmalu v začetku je prišlo do majhnega pogroma. V Krakovski ulici v židovskih trgovinah so Kozaki nekoliko postreljali. Pozneje se je trdilo, da so židje začeli streljati; toda sam grof Bobrinski jim ni verjel in je vztrajal na prebivalstvu v zaščito proti vojski. Padlo je nekaj oseb, toda preiskava je bila brezuspešna. To streljanje je izzvalo drugo streljanje na Bernardinskem trgu, koder so ravno korakali Čerkezi. Streljali so na tri nove stavbe, odkoder se je baje streljalo nanje. Toda v onih stavbah niso našli nikogar z orožjem v roki. Dan nato je mestni načelnik Ilovski dal zadržati vsa podstrešna okna v onem mestu in hiše, s katerih se je streljalo na Čerkeze, so bile zaplenjene. Grof Bobrinski pa je obljubil magistratu, da bo pri ministerstvu podpisal prošnjo, da se hiše vrnejo častnikom.

Mestni načelnik Eichla je bil pozneje odstavljen in je prišel na njegovo mesto neki Seallen, mož blažji, a mestu sovražnejši. Pod njem je bil izdan nekaj tolerančni patent o svobodi vseh verstev, ali kmalu nato je bil prepovedan povratek onim duhovnikom, ki so za časa ruskega vpada pobegnili iz svojih duhovnij. Je pa to baje naperjeno zlasti proti unijskim duhovnikom, ki so večinoma pobegnili iz mesta.

Domuče vesti.

Voščilo z bojišča. Vojski našega domačega pešpolka nam pišejo: Na Silvestrov večer tukaj zbrani, pošiljamo vsem slovenskim Tržačanom mnogo pozdravov ter jim želimo srečno in veselo novo leto. Silvestrov večer obhajamo dobro. Imamo gosko, likerja in cigarete.

V nedeljo, 10. t. m. popoldne ob štirih se na občo željo ponovi otroška veselica, katero so priredili otroci Ciril-Metodovih šol v Trstu pred Božičem v veliki dvorani Narodnega doma. Otroci šole na Acquedotto izvajajo igr »Živa punčka« in otroci ljudskih šol pri Sv. Jakobu pa otroško spevoigro z deklaracijami: »Potovanje po domovini«. Oboje je pri prvi uprizaritvi izredno ugajalo. Začetek v nedeljo popoldne ob 4. Prireditelj je na korist ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda.

Izredna seja CM ženske podružnice bo v petek, 8. t. m., ob 4^{1/2} pop. na Acquedotto št. 20, II. n. Prosijo se oddornice, da se je kolikor mogoče polnoštevilno udeleže.

O ranjenih, odnosno bolnih vojaki. V mestno bolnišnico so bili sprejeti Matej Košča od 7. domobranskega pešpolka, doma iz Bovca, Josip Dvořák od 7. domobranskega pešpolka, orožnik Anton Kosmina, doma iz Volčjegrada, Ivan Rothacker od sanitetnega odelka št. 9, Inocent Bonivento od 7. pešpolka, doma iz Milj, črnovojnik Henrik Brayer, doma iz Trsta in Fran Bubnič od 5. domobranskega pešpolka, doma iz Obrovega. Odpuščeni so pa bili iz mestne in premeščeni v druge bolnišnice Anton Lang, Ljudevit Urban in Henrik Borovski. — Iz pomožne bolnišnice v zavodu »Austro-Amerikane« so bili premeščeni v bolnišnico pri Sv. Mariji Magdaleni Gabriel Busz, Fran Spreitz, Nikolaj Povečič, Jette Erza, Anton Lang, Emerih Bereski in Ljudevit Urban.

Umrli so: Prijavljeni dne 7. t. m. na mestnem fizikatu: Guiducci Karmela, 75 let, ulica Economio št. 3; Jerovšek Marija, 58 let, ulica Alfieri št. 11; Stuparić Ivan, 76 let, ulica sv. Marka št. 22; Ferluga Inocent, 4 mesece, Rojan št. 783; Perleuda Anton, 60 let, na parniku »Gisella«; Pahor Anton, 63 let, Goldonijev trg št. 8.

Izredno sodišče.

Pohotnež.

Ker so porote zbog sedanjih izrednih razmer suspendirane, razsoja sedaj v kazenskih slučajih, o katerih bi ob rednih razmerah imeli soditi porotniki, takozvano izredno sodišče, sestavljeno iz šestih sodnikov, namreč predsednika in petih vrantov. Pred takim sodiščem je včeraj sedel 32letni Josip Kuret, doma iz Ricmanj, bivši javni redar v Trstu. Obtožen je bil pa nič manj nego pet zločinov in dveh prestopkov.

Ko je doslužil pri vojaki, je Josip Kuret vstopil v Trstu v državno redarstvo. Pozneje se je oženil z Amalijo M. Po poroki so se nastanili z njim in z njegovo

ženo tudi njegova tašča Helena in njegov svak in svakinja Rihard in Marija M. Slednji je bilo tedaj komaj tri leta. Leta 1912. je njegova tašča Helena umrla. Ostala sta tako pri njem Marija in Rihard M., katerima je bil Kuret celo imenovan za varuha. Sicer sta bila on in njegova žena dala Marijo že prej v zavod uršulink v Gorici. Dne 24. oktobra leta 1913 je pa Kuretu umrla tudi žena. Kakih 15 dni po smrti svoje žene, je Kuret vzel Marijo iz zavoda na svoje stanovanje. Dne 30. novembra je Kuret Marijo pretepel in ta se je o tem pritožila svoji teti Alojziji Crozzoli. Nato je poslednja takoj poskrbela, da je pupilarno sodišče imenovalo drugega varuha v osebi prof. Devescovi, ki je takoj odredil, da je Marija zapustila stanovanje Kuretovo in šla k teti. Kmalu za tem pa je prišlo na dan, da je Kuret Marijo M. spolno zlorabil tekom meseca novembra leta 1913, ko namreč ni še imela 14 let. Potem, da je približno nekaj takega, oziroma le malo manje počenjal že, ko je imela deklica samih 11 let; da ji je grozil celo s smrtjo, če bi to komu povedala in pa, da je zastavil vse dragocenosti, ki jih je bila zapustila njena pokojna mati in ki so torej po dedinskem pravu pripadale njej in njenemu bratu Rihardu.

Na vsled tega je novi varuh Marije in Riharda M. ovadil Kureta državnemu pravdnistvu, ki ga je nato obtožilo zločinov spolnega zlorabljenja dekleta in pohotnih činov, ki jih je obtoženec izvršil nad še nedoletnim dekletom, zločina po paragrafu 171, ker je zagrešil prvoomejen zločin kot dekličin varuh, potem zločinu poneverjenja, zločina javnega nasilstva potom nevarnih groženj in zločina radi lahke telesne poškodbe.

Razpravi je predsedoval višjesodni svetnik dr. Andrich; obtožbo je zastopal državni pravdnik dr. Tomičich. O teku razprave moremo, oziroma smemo le malo povedati, ker je bila tajna.

Res je — je rekel Kuret — da sem Marijo meseca novembra leta 1913 spolno rabil, a moj namen je bil, da se z njo oženim takoj, ko ona dopolni 14. leto. Tedaj ji je manjkalo do 14. leta le še nekoliko mesecev. In bilo je celo sklenjeno, da se z Marijo poročiva, ker me je sama moja pokojna žena na smrtni postelji v bolnišnici pri Sv. Mariji Magdaleni prosila, naj se v drugi oženim z njeno sestro Marijo. »Če ni bilo meni usojeno živeti s teboj — je rekla pokojna moja žena — naj pa to zživa moja sestra.« In jaz sem ji obljubil, da jej izpolnim to poslednjo željo. Tudi potem, ko je Marija šla k teti in ko sta mi teta in novi Marijin varuh grozila z ovadbo, sem jaz teti ponovno pisal, naj ne dela škandala in naj ne sramoti mene in Marije s tem, da me ovadi, ter naj raje pusti, da se jaz poročim z Marijo. Jaz mislim — je rekel obtoženec — da bi bilo to vendar bolj častno ne le zame, temveč tudi za Marijo, da bi bila šla skupaj pred oltar, kakor pa, da sva danes tukaj pred sodniki.

Glede zadoščanja svoji pohotnosti na komaj 11letni deklici in ko je bila njegova žena še živa, je obtoženec odločno tajil, da bi bil počel to dejanje. — Glede zastavljenih dragocenosti je povedal, da jih je zastavila še njegova žena in sicer zato, da sta priredila pogreb njegovi tašči. Sicer pa, da je bila večina teh dragocenosti last njegove žene, oziroma njegova. Priznal je, da je Marijo M. dne 30. novembra 1913 pretepel, a da je to storil le zato, ker se je čutil v to opravičenega kot varuh, in sicer zato, ker ga ni ubogala.

Marija M. zaslišana kakor prič, je potrdila vso obtožbo, dasiravno ni skoro nič govorila. Predsednik se je mučil z njo skoro celo uro, da bi kaj spravil iz nje, a ona je le kimala z glavo in tupatam odgovorila z »da« ali »ne«. Vendar je pa na ta način — kakor že rečeno — potrdila vso obtožbo.

Bili so zaslišani kakor piče še prof. Devescovi, Alojzija Crozzoli, Alojziji in Jurij (prvi oče, a drugi sin) Bertoli, naker je sodišče Kureta oprostil glede poneverjenja in glede prestopka lahke telesne poškodbe ter ga obsodilo radi ostalih 4 zločinov in prestopka javnega nasilstva potom nevarnih groženj na 2 leti težke ječe.

Darovi.

— Za »Božičnico« so nadalje darovali: Fr. Cibej 4 K. Zbrana družba v Materiji K 5.20. Preplačali so vstopnino na koncertu v Nar. domu: Mat. Turk 2 K. N. N. 60 vin. N. N. 40. Petelin 1 K. Nečiljivo K 1.50. Kat. Celan 2 K. vd. Gregorič K 2. Dr. J. Wilfan K 10. Kropač 1 K. Grosila K 2.

Vesti iz Goriške.

Seja goriškega mestnega sveta. — Po dolgem času se je sestel včeraj ob 6 zvečer goriški mestni svet. Na dnevnem redu so bila razna poročila magistrata ter proračuni posameznih fondov. Umestno bi pa bilo, da bi bila na dnevnem redu tudi aprovizacija mesta, saj tu trpimo vsi.

Zopet napadi na pretepi. — V sredo ponoči so začeli nekateri renegati zopet z napadanjem čisto mirnih Slovencev. Res ne vemo, kaj hočejo doseči ti ljudje s takim vedenjem. Saj menda ni na svetu človeka, ki bi mogel imeti interes na tem, da se praznuje praznik in vsaka nedelja s pretepi. Merodajno oblast pa pozivljamo, da kaznuje take izgrede eksemplarno, ker drugače se ne končajo ti gabi dogodki.

Smrtna kosa. Umrli je v Gorici odvetnik dr. Biasotto: Pokojni je bil zmeren Italijan ter je užival tudi med Slovenci splošno spoštovanje. Blag mu spomin!

Ranjeni in oboleli vojniki v Gorici. V zadnjem tednu so prišli v Gorico sledeči ranjeni oziroma oboleli vojaki: St. auss Ivan, Tognon Peter, Rožič Boštjan, Fratrik Ludvik, vsi obmejni stražniki. Bravnitzer Gvido 5. drag. polk. Kralj Andrej, obmej. stražnik. Trampuš Alojz, saper 3. polka. Hedžet Mat. črnovojnik. Makuc Romuald, 7. polk. Kovatič Anton, 6. ulan. polk. Gruber Leopold, Stergar Andrej, črnovojnik. Primožič Ivan, obm. stražnik, Windegger Josip, 7. polk, Bec Franc, 27. polk. Boegger Josip, črnovojnik. Camuffo Amadej, obmejni stražnik. Szapulo-viti Lovrenc, 29. polk. Cecutta Josip 47. polk. Frasin Anton, črnovojnik. Komar Jak. Deseniš Josip, Colautti Lucjan, vsi trj. 27. d. polk. Taschin Alojz, Florjan Oswald, Haselberger Julij, 26. polk. Prek Fr. Tinoso Ferdinand, Mišček Josip, 7. p. Bon Anton 97. polk. Zanolla Josip, Marušič Jer., Alojz Cernik, želez. stražnik, Dachtel Jan, 4. polk.

ČEŠKO - BUDJEVIŠKA RESTAVRACIJA (Bosakova uzorna češka gostilna v Trstu) se nahaja ulici delle Poste št. 14, vhod v ulici Giorgio Galati, zraven glavne pošte. Slovenska postrežba in slovenski jedilni listi.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mestno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotik.

Različne meblirane ali prazne sobe, za eno ali dve osebi, kakor tudi meblirane ali prazno stanovanje se oddajo takoj v najem v središču mesta. Ugodne cene. — Ulica Commerciale 9 pritličje. 100

Vsled vojaščine se odda v podnajem stanovanje obstoječe iz treh sob, izbe, kuhinje in terase, oddaljeno tri minute od trga Belvedere. Moderni komfort. Vse skupaj K 850 — letno. Oddaje se en mesec najemnine. Pojavnica daje Kolarski, kavarna Corso. 101

200-500 litrov dobro pasteliziranega mleka imam proti pogodi takoj za oddati. Več pove Ivan Vidmar, Črni vrh nad Idrijo. 9

Odda se solčna soba z dvema posteljnima v ulici Belvedere 12, vrata 15. 4016

Meblirana soba se odda takoj gospodini ali priletni ženi. — Ulica Alfieri 17, vrata 5, prvo nadstropje. 4016

Meblirana soba zračna, se odda takoj v najem gospodu ali gospici v ulici Commerciale št. 11, III. nadst. 4000

200 K išče uradnik, prost vojaščine, nahajajoč se v velikih denarnih stiskah. Dal bi 12% na vrzitev v mesečnih obrokih po 20 K. — Pisati pod Franc Jenko, Kavarna »Progresso«, Acquedotto 8. 10

Hišica nova, z vrtom in vodnjakom se prodaja takoj po nizki ceni radi vojaščine. Oddaljena dve minuti od obinskega tramvaja. Naslov pove Inseratni oddelek Edinosti. 11

Placist za kolonialno jestvinsko stroko, po možnosti mlad, se takoj sprejme. Ponudba pod »Pia cist 309« na Inseratni oddelek Edinosti. 12

Odda se spalna in sprejemna soba z vrtom gospodu v pokolu ter dobra hrana in postrežba K 90 — mesečno. Poizve se v ulici Molin grande 42, pekarna od 3-4 pop. 13

Odlikovana pekarna in sladšičarna

Josip Semolič, Trst

ulica Istituto št. 5

Odlikovana z zlato kolajno in častno diplomom na razstavi v Firence

Peče se fia in navaden kruh trikrat na dan. Izbera sladice, vina v steklenicah, prepečenec (bi colt ni) konfektura itd. Vsakega naročila za poroke in krste ter vsakovrstno pečivo ter postreže tudi na dom. — ZMERNE CENE.

Dr. PEČNIK

Dr. PETSCHNIGG

TRST, VIA S. CATERINA ŠTEV. 1.

Zdravnik za notranje (splošne) bolezni

8-9 in 2-3 in špčialist za kožne in vodne (spolne) bolezni: 11^{1/2}—1 in 7-7^{1/2}

Dr. HORVATH

TRST, CORSO ŠT. 17

Špčialist za KOŽNE in SPOLNE BOLEZNI

ŠIBKOST in NERVOZNOST

za BOLEZNI v NOGAH in SKLEPIN.

Sprejema od 11-1 pop. in 3-5 zvečer.

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenca

Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju. Lažje je obvladovati se boleznijo nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašljem bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vdusiljivi, katerim Sirolin znatno olajša naduha.
4. Skrofuzni otroci, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim vspehom na splošni počutek.

Se dabi v vseh lekarnah & M. 4.

